

“Χρειάζεται μόνο να θελήσει ο Χριστιανός να αγωνισθεί”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σάμου, Ικαρίας και Κορσεών

“Χρειάζεται μόνο να θελήσει ο Χριστιανός να αγωνισθεί. Κι αν θελήσει, τότε ο Χριστός θα του δώσει τον σταυραναστάσιμο τρόπο να υπερβεί όλα τα εμπόδια και τις δυσκολίες, ακόμη κι αυτόν τον έσχατο εχθρό, τον θάνατο! Αρκεί να θελήσει!” τόνισε στο μήνυμά του για τον εορτασμό της 25ης Μαρτίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σάμου και Ικαρίας κ. Ευσέβιος.

Στη συνέχεια σημείωσε ότι οι πιστοί “σήμερα στη συνέχεια του Γαβριήλ ας διαβάσουμε τους Χαιρετισμούς Της, μπροστά στην ιερή της εικόνα, στο προσκυνητάρι του σπιτιού μας, με αναμμένο το καντήλι και το θυμιατό. Με την προσευχή μας αυτή θα ομοιάσουμε με τις αναμμένες λαμπάδες μπροστά στο εικόνισμα της Μεγαλόχαρης”.

Διαβάστε αναλυτικά:

Άγαπητοί μου Άδελφοί,

Ἡ ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἐνθουσίαζε πάντοτε τούς Ὁρθοδόξους Ἕλληνες, διότι χαίρονταν διπλά.

Ἀπό τή μιά μεριά γιά τήν ἀπελευθέρωση τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους ἀπό τόν σκλαβιά τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου, καθώς ἡ Παρθένος Μαριάμ δέχεται ταπεινά νά γίνει Μητέρα τοῦ Λυτρωτή! «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον»! Ἔρχεται ὁ Χριστός γιά νά ἐλευθερώσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν διάβολο, ἔργο πού συνεχίζει ἡ Ἐκκλησία Του στοὺς αἰῶνες.

Ἀπό τήν ἄλλη, ἡ ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ σ' ἐκεῖνα τὰ 400 χρόνια τῆς μαύρης σκλαβιάς ἐνσάρκωνε τήν ἄσβεστη ἐλπίδα τῆς ἀπελευθέρωσης τοῦ Ἑθνους. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ μακαριστοὶ Πρόγονοί μας, ἄνδρες μὲ ρωμαλέα πίστη στὸν Χριστό καὶ τήν βαθεῖα ἀγάπη πρὸς τήν Πατρίδα, κίνησαν πρὶν 199 χρόνια τόν μεγάλο ξεσηκωμὸ ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ἐντάσσοντας τήν ἀπελευθέρωση τοῦ Ἑθνους μας στό πνευματικὸ περιεχόμενο τῆς ἑορτῆς. Ἔτσι λοιπὸν μὲ ἀφετηρία τήν παλιγγενεσία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀπὸ τόν Χριστό, φθάσαμε στὴν ἐθνική μας παλιγγενεσία. Μὲ τήν Ἐκκλησία νά ἐμψυχώνει καὶ νά τροφοδοτεῖ παντοιοτρόπως τόν ἀπελευθερωτικὸ Ἀγῶνα, ἀφυπνίζοντας τόν Ὁρθόδοξο Ἑλληνισμό καὶ ἀρδεύοντάς Τον μὲ τὰ ἀθάνατα νάματα τῆς μυστηριακῆς Της Ζωῆς. Ὅλα αὐτὰ βέβαια ἐν πολλοῖς εἶναι γνωστά καὶ ὅποιος ἀμφιβάλλει ἀρκεῖ μόνον νά διαβάσει τὰ ἀπομνημονεύματα τῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ 1821.

Σκοπὸς ὅμως τῆς ἐπικοινωνίας μας σήμερα δέν εἶναι νά ὁμιλήσουμε ἱστορικά, ἀλλὰ νά ὁμολογήσουμε πὼς μιά τέτοια ὑπέροχη ἡμέρα μᾶς λείπει ἡ κοινὴ λατρευτικὴ μας Σύναξη, ἡ συνάντησή μας γύρω ἀπὸ τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Δέν χάνουμε ὅμως τήν ἐλπίδα μας! Ὅ,τι μᾶς ἐπιτρέπει ὁ Χριστός εἶναι γιά τό καλὸ καὶ τήν σωτηρία μας. Ἔτσι πάντοτε διερμηνεύουμε τό θέλημά Του, καθώς μέσα ἀπὸ τίς δυσκολίες καὶ τούς πειρασμούς, ὁ εὐσεβὴς Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς μπορεῖ καὶ πρέπει νά ἀνανεώνει τήν πνευματικὴ του ζωὴ. Χρειάζεται μόνον νά θελήσει ὁ Χριστιανὸς νά ἀγωνισθεῖ. Κι ἂν θελήσει, τότε ὁ Χριστός θά τοῦ δώσει τὸν σταυραναστάσιμο τρόπο νά ὑπερβεῖ ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ τίς δυσκολίες, ἀκόμη κι αὐτόν τόν ἔσχατο ἐχθρό, τὸν θάνατο! Ἀρκεῖ νὰ θελήσει!

Σήμερα ἴσως εἶναι ἡ πρώτη φορά μετὰ ἀπὸ τήν ἐπανάσταση τοῦ 1821 ἢ τὰ χρόνια τῆς γερμανικῆς κατοχῆς τοῦ 1940, πού ὑποδεχόμαστε τήν ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὅχι τόσο μὲ ἐνθουσιασμό, ἀλλὰ μὲ σφιγμένη τήν καρδιά, χωρὶς νά μπορούμε νά τό κατανοήσουμε ἐπαρκῶς. Σίγουρα τούς περισσότερους, μᾶς

ἐκφράζουν οἱ λόγοι τοῦ προφητάνακτος Δαβίδ, ὅπως τούς ἀκοῦμε στόν Ἑξάψαλμο: «ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.» (Ψαλμ. ΛΖ, 11).

Μᾶς ἔμεινε μιά κατ' ἰδίαν προσευχή στό σπίτι. Τίποτε περισσότερο!

Καί σίγουρα αὐτή δέν ἔχει οὔτε τήν ὁμορφιά τῆς θείας Λειτουργίας, οὔτε τήν πληρότητα τοῦ Ἐκκλησιασμοῦ, οὔτε τήν θαλπωρή τῆς μεταξύ μας κοινωνίας καί ἀναστροφῆς σέ μιά τέτοια δοξολογική, μεγάλη μέρα. Δέν μπορεῖ οὔτε ἐπ' ἐλάχιστον νά συγκριθεῖ μέ τήν ὁλόθυμη παρουσία μας μιά τέτοια μέρα, μέσα στούς Ἱερούς μας Ναούς.

Εἶναι ὅμως κι αὐτό κάτι. Κάτι λίγο, κάτι μικρό, ἀλλά εὐλογημένο καί γι' αὐτό ἀξιόλογο. Αὐτή ἡ προσευχή στό σπίτι, μπορεῖ νά εἶναι τό προζύμι γιά νά ζυμώσουμε ξανά τήν πνευματική μας ζωή. «Ἡ μικρά ζύμη ὅλο τό φύραμα ζυμοῖ» λέει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος (Γαλ. ε' 9). Σκεφθεῖτε πόσοι καί πόσοι πρόγονοί μας ἔζησαν καί πέθαναν μέ τό ὄραμα τῆς ἐλεύθερης Πατρίδας; Πόσοι ἄφησαν τήν τελευταία τους πνοή προσμένοντας μιά θεία Λειτουργία; Πόσοι ἀκόμη καί σήμερα σέ διάφορα μήκη καί πλάτη τῆς γῆς χειμάζονται, ἐπειδή εἶναι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί καί ἀδημονοῦν; Γιά ὅλους αὐτούς ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου ξεπερνᾷ τά ὅρια μιᾶς λατρευτικῆς σύναξης καί λαμβάνει πλέον διαστάσεις προσμονῆς τῆς αἰωνιότητος.

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Ἄς μελετήσουμε λοιπόν μέ ταπείνωση «τό ανάγνωσμα», πού μᾶς δίδει ὁ Θεός αὐτές τίς ὥρες. Μήν ἀποκάμουμε και μήν ἀποκαρδιωθοῦμε ἐπειδή εἶναι πρωτόγνωρη ἡ ἐμπειρία γιά τά ὅσα βιώνουμε. Μπροστά «στό κεφάλαιο τῆς σωτηρίας μας καί στή φανέρωση τοῦ ἀπ'αἰῶνος ἀποκρύφου μυστηρίου», τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἅς μιμηθοῦμε σήμερα τόν Ἀρχάγγελο Γαβριήλ. Ἐκεῖνος στάθηκε μπροστά στήν Παναγία μας καί Τῆς εἶπε: «χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν.» (Λουκ. α' 28). Ἐμεῖς σήμερα στή συνέχεια τοῦ Γαβριήλ ἅς διαβάσουμε τούς Χαιρετισμούς Της, μπροστά στήν ἱερή της εἰκόνα, στό προσκυνητάρι τοῦ σπιτιοῦ μας, μέ ἀναμμένο τό καντήλι καί τό θυμιατό. Μέ τήν προσευχή μας αὐτή θά ὁμοιάσουμε μέ τίς ἀναμμένες λαμπάδες μπροστά στό εἰκόνισμα τῆς Μεγαλόχαρης. Ἐκεῖνες, ὅπου ἐορτασθεῖ ὁ Εὐαγγελισμός Της, θά φωτίζουν τήν πάνσεπτη μορφή Της. Ἐμεῖς ἅς φωτίσουμε τά σκοτάδια τοῦ κόσμου μας, τοῦ ἔσω καί τοῦ ἔξω, ἐκλιπαρώντας τόν Βασιλέα τῆς Δόξης, τόν ἐνανθρωπήσαντα Κύριο, τόν Ἐλευθερωτή τῆς ζωῆς μας γιά τό μέγα Του ἔλεος, πού θά φέρει καί πάλι μέ τίς πρεσβεῖες τῆς Πανάγνου Μητέρας Του, τήν ἐλευθερία καί τήν ἀνάσταση.

Χρόνια πολλά κι εὐλογημένα. Ὅλα νά ἔλθουν κατά Θεόν!

Μέ πολλές εὐχές καί ἀγάπη Χριστοῦ

†Ὁ Σάμου καί Ἰκαρίας Εὐσέβιος